

C-369

Vol-3

[illegible]

محل را شش و بیست و نه در صنف که در نیمه و آن نیست که فرض میکنیم گاوی سوار است
آن در دو سیم باشد این بدو از صنفی از دو تیر شش در هر یک از دو سیم از آن شخص و یک نفر دیگر
از دو تیر شش است در هر یک سیم بر روز پنج سیم است که در او دو سیم باشد و یک نفر
در صنف پنج است این است که یک نفر از صنفی است که در او دو سیم باشد و یک نفر دیگر
شخص دوم سیم نیم از آن شخص اول که فرضی بر گاوی زده و مفروض است که در آن
گاوی زده گاوی زار و که مال خود بخار و شخص دوم گاوی مجموع هلالی و یک نفر از صنف که در آن
تا در آن نیست گاوی خروج است در سیم صید مذکور هم همین است و معتقد میباشند که در سیم مذکور
ساخته و از رسیدن انداخته تا لنگ آن شده و در سیم که او را جراحت رسیده و همان سیم است
شده تا در آن نیست صید مجموع صید و این قول ضعیف است زیرا که مفروض است که در آن
در آن صید کرده پس شریک دوم باشد و جانی و تمام میزد و در سیم از صنفی است
صنفی نیست گاوی پنج در سیم است اولین سیم در صنفی آن دوم و این صنفی است
زیرا که جراحت اول یک نفر از صنفی آن کشنده حصه تا در آن پنج نفر دوم که در صنفی است
باشد اما این سیم اول پنج و سیم دوم یک نفر در صنفی است که جراحت در دو
شرایت میزد و قتل میزد و در سیم که در آن صنفی است که جراحت در دو
که جراحت اول از صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
که در بقاعه شرعی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
بقتل میزد و در میان چند نفر صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
و پنج که در دو سیم بود و در میان صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
طریق احاطه میزد و در آن صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
شرایت که در آن صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
در میان صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو
در آن صنفی است که در آن صنفی است که جراحت در دو

[illegible]

و نه از چرخ دور نشکند و نه از آن یک گشته و در پای او را بعضی فقها گفته اند که این صید باقی می ماند
است و بعضی دیگر میگویند که مال صیاد در دم نبرد که برقی و در هر است آمده و قتل و قتل است
اگر تیر بر خنجر صید و کس دبر و او را مجروح سازند و بعد از آن بیایند و صید را بدارند
پس اگر صید باشد جراحت و سگان زنج صید و بهمان زنج بند و باشد بهر است
و همچنین اگر دو صیاد با همی از آن دو بیایند آن صید را زنده و زنج کنند و اگر صید باشد و یک
سگ و مرد حلال نشین و زیرا که محتمل است که صیاد اول او را زنده اخته نمایند و در حکم نه برنج
دوم او را نیز تم کشند یا بشود و حالشیکه از دم افتاده بود و نجس به نجس برسد ششم صید بود که
سگ بگیرد و آنرا امتیوان جزو و در هر صید می کشد یا بچند کردن یا بچوب انداختن حلال
میگردد اگر چه بیست صید را و کما فی گفته که فوک سبک است یا سوازی این از حیوانا غیر مالک
و یکشنبه از او ظاهر شود که حلالی بود و حلالی می شود و زیرا که هر صید صید می شود و همچنین
اگر تیری طرف بالا بیفتد از دو مان تیر جانور کشته شود حلال نیست و همچنین اگر مرد کند
بشد و این از آن بر کرده و تیری برای افراز و بجان آنکه همان سنگ است و ظاهر شود
که صیدی بوده و همچنین اگر از آن سگلی و ریش باشد پس شکار بر آنرا که نقد را
سگ شکاری بر شکار نگه و پس حکم را شدن سگ خود بخود دارد و در علم است صید آن
تیر شکار چنانکه در هر یک از آن که بر شش بریده باشند مالک آن نیستند و این صید کنند
همین حکم است اگر بیاید صید بر او و حالشیکه اثری از آثار ملکیت داشته باشد مانند آنکه
شکاری مرده که شسته باشند یا نه بکین کرده باشند و او را و اگر صاحب مرده از مالک آن
صیاد و هفت می کند ظاهر شود که مالکی دارد و بنا برین قاعده کلیه اگر جانورانی یعنی کبوتران
بر حیله و خانه انداخته برای سکونت آنها ساخته باشند چنانچه چو از آن کنند و هر برقی و اگر
بشکسته صاحب سگ در دم مالک آنها نیستند و بلکه باید رو کنند آنها را بچشم صید مالک
مترجم گویند صاحب سگ را که مرده و در هر کبوتران صاحب سگ و کبوتر خانه می باشد بگوید و در آن
و در اینجا هم که از آنرا بگوید از آن بگوید و تخم مال مالک است و او را می کشند و اگر کبوتران می کشند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or name, appearing on the right side of the page.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رفیق حیات

[illegible]

[illegible]

فرمانده
امام

1911

念

20

ini

که نیست این که و باشد مانند شیر باد و خر خنده این چه دایمی باشد با جلا و پاک
چشم مردمی باشد و در آن چند مساله است اولی جایز نیست که
حرکت در خانه اختیار و اگر مضطر شود جایز است که برای حرکت از او چیزی ببرد
و ببرد باشد است حال کند و دست خود را بشوید و جایز است که چیزی از او ببرد
پوست حیوانی خود مرده ساخته باشد یعنی برای زراعت و کار و غیره این که در خانه
از آب آنی ببرد که تخم میخورد و ترک آب کشیدن آن بپوشد که بپوشد و در خانه
شود و گوشتی و معلوم نباشد که بدو جوح است یا نه در جوح نصف نقد گفته اند که گوشت
در آن از آن در منصفین شود و بدو جوح است و اگر مضطر شود میخورد و بپوشد که بپوشد
مالی غیر بخرند که با جایز است او تحقیق رخصت کرده باشد و در خانه بیرون آید
الک از خانه جمع کند و اگر سه اطلاق رخصت کرده و در خانه بیرون آید
مال او در سجاده و علی نعمت که آن مالک است بدو جوح است او بیرون آید که بیرون آید
او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
او با ملک معاف او به ملک لیس بدو جوح است او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
است که معلوم باشد که آنی ببرد و نه از خانه بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
تغییر آن آورد و چیزی و در حق حکم است چیزی که واقع شود بر آن و بیرون آید او بیرون آید
در حق حرما و بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
که غسل و زرع و شجر است و غسل است در آمد و بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
در آن یک است و شمع علی و شمع قابل بود در بریده چند است
و این است که در حق بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید او بیرون آید
در آن یک است و شمع علی و شمع قابل بود در بریده چند است
در آن یک است و شمع علی و شمع قابل بود در بریده چند است
در آن یک است و شمع علی و شمع قابل بود در بریده چند است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

23

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شیر چاربا
ماز فخر

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

三

[illegible]

سزاوارش به بزرگواری و اگر در ملک گشتن را بپایه بر بند و چرخ گشتن المال هم چنان
 منکر کند بعد مقصود بر او بان خیانت او بر کشند غاصب خاص نیست اما شکی نیست
 در حد اکثره مقتول از طلبه و بیت گشته از غاصب بگیرند و قبل امرین از بیت
 و در بیت خیانت یعنی اگر دست همه گشته از بیت باشد همان را از دست بگیرند و دست
 و اگر در بیت گشته از بیت او باشد دست بگیرند و قیمت همه بگیرند و اگر خیانتی کنند که
 تمام این کتبه از قبل نفس شده باشد و اینکه دست کسی را بریده و دست او را هم بریده
 در غصب هم میشود و در این بین تفاوت قیمت غصب که مالک بدو را بر حق علیه غصب
 تمام حق قیام دست را مثلاً و در بعضی مالی غاصب خاص اقل امرین شود و از این جهت
 در قیمت از دست قطع و کتبه از این خیانت او بود و دست بخوبی علیه بریده و مالک
 حاکم گرفته و اگر تفاوت قیمت که بعد از قطع دست بر غلام شود و کمتر از دست بود و
 از او بگیرند و تکلیف نماید از آن بر غاصب بگیرند و از هم بر گاه بر آن مال غصب
 گندی شمرده و اگر سوای شمره غصب لازم است غاصب بگیرد که دانند آن غصب
 مشهوری که در آن غصب کرده و اگر مالک طلب کند از غاصب اجرة رسانیدن حق
 ببلد غصب لازم میشود و اجرة بر غاصب بلکه بر او احوال و قیمت و اگر افاضی شود
 مالک با آنکه در غیر بلد غصب اثر از غاصب بگیرد و غیره غاصب بگیرد که خبر کند بر مالک
 قیمت بر کرده اندین آن به بلد غصب نوع و هم و در بعضی از نوع است مالک شمره است
 از او که قیمت خود را مال غصب و تنجی کند و قیمت آن اسبق مال قوی مالک است و آن در
 اگر غصب است و بعضی گفته اند که قول غاصب آن شمره است و اگر او را کند غاصب قیمتی است
 و اگر شمره است آن شمره است که قیمت جاریه یک جبهه و یا یک جرم قبل بگیرند و هم بر او غصب
 است و مالک خبری کند که قیمت بعد از قیمت بدو و مالک قیمتش با آن زیاد شود و مانند این است
 از غاصب غلامی قول کند قبل از قیمت یا قیمت یا قسم او زیرا که اصل غلام نامی است و آن مالک
 و اگر مالک از او خبری کند و قیمت یا قیمت یا قسم او زیرا که اصل غلام نامی است و آن مالک

حق غصب

10

[illegible]

۱۰

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بعد از آن که شیخ را به پیشانی شمشیر کشیدند طلب شفاعت نمودند که در آن روز که شیخ را
نهاده بودند شهادت شود بان و اهل بیروت شد ششتری آن شیخ را بر سر شمع و شمشیر
آن شیخ کند و پیش ششتری اول ببرد و از او پیشتری دوم هم بخواهند که است بچند از او
کنند از ششتری یکجا ببرد و از او شمع را بر سر که البته این شیخ را بگویند بگویند بگویند و از او شمع
سکندر و شمع را از ششتری و همان در آن آن ششتری است که در آن شیخ را بگویند و از او شمع
مصدق مال و بگری بوده تا و آن جهت و غرضی که در آن کشیده باشند و در آن ششتری است که
شمع از او است او میگوید و در آن است بایع و لیکن از طلب شمع کند و در آن شمع
در مقصود بایع باشد سکونند او را که بگوید از او بایع با و اکه از او مطالبه آن ممکن است
مکتبه ششتری که از او پیش بایع ببرد و بقیه شمع به به اگر بایع مضایقه در آن
شمع کند که چنانچه شمع الناس است ششتری که از او بقیه کند از بایع و بقیه شمع
قابم مقام بقیه ششتری است زیرا که حق شمع به در ششتری را اگر گرفته و شمع
بجور و حق از ملکیت بایع بر آمده است و این صورت بگویند همان در آن بر ششتری است
و در آن صاحب است و در شمع را که شمع بایع کند از او بایع مضایقه بایع بخرید
و طلب مطالبه شمع میکند اگر خواهد و اگر نیت کند شمع شمع بایع را و اگر بقیه آن
بایع از دست بایع میباید زیرا که شمع بایع مقل سقا قدرین است که بایع و شمع
باشند و در شمع است باطل میشود و شمع هم نظیر شمع است و طلب شمع را که
بنا بر خانه رسم به بقیه زمین شمع بگوید و در آن بنا میبندم شود و با معیبه که در آن
اگر انبندام با جد و ث عیب بغیر مقل ششتری باشد با بقیه ششتری پیش اینها
شمع بود و شمع مختار است و از آن شمع را بگوید و تمام مکتبه ششتری از او
بایع بخرید با و اکه از او شمع را بگوید و در آن انبندام و تمام مکتبه شمع بر زمین
است و از آن مکتبه شمع مکتبه شمع و در شمع و غیره و مقل شمع
بگوید و شمع را بایع شمع و در خانه بایع و در آن شمع از آن بایع که

[illegible]

آن قیاسین بشود که از نه سبب که باطل است پس شد **حکم شفیع** و حکم شفعه و حکم
بیکر و شفعه و شفعه شافع از دو خانه پس اگر شفیع و برود و خانه یکی باشد و یکدیگر از هر دو
و در حقه شفیع را یا یکدیگر از هر دو خانه است پس این که یکدیگر از یکی باشد شفیع
و هر دو جایز نیست قدری از شفیع یک خانه بگیرد و در قدری دیگر یکدیگر و در اگر ظاهر
که قیمت حقه شفیع که مشتری به با مع و او مال غیر بود و بشماره اربعین من حقه
شفعہ ندارد و بر آنکه بیع و شفعه فاسد بود و شفیع من حق بیع است و یکدیگر
ملک بر وجه خرید و بعد از آن عین که مال غیر بود به با مع و او در صورت است
منفعه زیرا که شفعه از صحیح بعول است و اگر به بد شفیع مشتری قتی که مال غیر باشد
شفعہ باطل نیست و خواه شفیع بین آن من بگیرد یا بر وجه بگیرد و بعد از آن
بیشتر یا دیدید ریخا که حق شفیع بخرد و بیع معلق بشفعه گرفته نه با عطا من و اگر در
بیع عینی ظاهر شود و مشتری ارش از از با مع گرفته باشد شفیع مایقی نیست
بمشتری میدهد و اگر مشتری ارش نگرفته شفیع هم باید تمام من جدید یا ترک مطالبه شفعه کند
شش آن اگر یکدیگر مشتری که من خریدم نصف این حصه را بصدور رسم و شفیع یک
شفعہ کند و بعد از آن ظاهر شود که ربع را به بیخاه و بر وجه خرید بود و شفیع باطل نیست
هم چنین اگر یکدیگر که خریدم ربع را به بیخاه و ترک کند شفیع و بعد از آن ظاهر شود که نصف
خرید بود و یکصد و بیست و نه شفیع باطل نیست و زیرا که شاید که با او قیمت نصف
بود و قیمت بیع و شفعه با رعیت و خریدن ربع نه شفعه و نصف در غلشیل بود و دوم بر آن
بر بد شفیع خبر بیع شفیع و یکدیگر که من خریدم از شفعه پس اگر عالم قیمت بیع باشد
صحیح است و اگر جابلی چنین بود و صحیح نیست و اگر یکدیگر که ختم از ابر حقی که باشد
صحیح نیست پس بیع جابلی قیمت و خدای از غایت سیسم و بیست که قیمت بیع اول
بد شفیع و بعد از آن یکدیگر شفیع را و اگر اشتیاق کند استعیم من و بیعت بر مشتری که
استعیم بیع کند و قتی که قتی من که چهارم اگر به شفیع ما که مشتری و دوازده

[illegible]

لا بد است که هر چه در مورد شایسته از حقوق بعلق برده شود
به دلیل آنکه هر چه است به صورتی که در این دنیا به واسطه طلب است
که در حق شایسته میراث برسد و در حق جناحی که در حق میراث برسد زیرا که انهم
هم حق است مالی پس اگر بگذارد و بقیه حق و پسری و از خود را بقیه حق است
و بر اماقی در صورت میراث و اگر یکی از و نه عفو خود کند تمام ساقط میشود
بلکه هر که عفو نموده و برسد که طلب جمیع شفعه کند زیرا که بعضی بگوید بعضی
نیز بگوید حکم بقضی صفت و از آن جایز نیست پس باید تمام بگیرد و یا تمام
بگذارد و در صورت شرکاء و شفعه و آنچه مذکور شد و درین باب است منوط
زیرا که احتمال است که بعضی یک از ارباب تمام ساقط شود و به وراثت قایم مقام وراثت
محرم و مورث است اگر شفعه بعضی ساقط کند بعضی دیگر ساقط شود و بعضی
شفعه نشود و بر چند با سقاط احد ستر نکن اسقاط کل شد و به ستر یک دیگر را ستر
که تمام بگیرد یا تمام بگذارد و باین تقریر فرق در میان ستر نکن و و اربابین ظاهر شد
و وجه صفت است از شرکاء و وراثت بمنزله ستر کار و در اصل شفعه است به وراثت
شرکاء و خوار بر شرکت باشد یا میراث پس بعضی ساقط میشود و از بعضی
و دیگر خلاف عفو مورث زیرا که حق او در کل مجموع است من حیث مجموع و در
ابض پس بعضی ساقط میشود و از بعضی دیگر خلاف عفو مورث زیرا که او
از بعضی حکم عفو جمیع و از بعضی مالا یعنی بر او برگاه بقدر شفعه جمیع حصه خود را
بعد از علم شفعه شفعه رحمة الله گفته که شفعه او ساقط میشود و از آنکه به تحقیق شفعه
حصه بود و برگاه از او در وقت پس تحقیق بود و شفعه او را که در وقت شفعه او را
کنند شفعه زیرا که تحقیق بر طرف شود و آنکه بقدر شفعه شفعه او را که در وقت
بیشتر است و سابق است بر بیع و بیع که باشد و وراثت را باقی مانده و در
و اگر کسی که شفعه برسد او را خوار بعد از علم شفعه بقدر شفعه او را که در وقت

[illegible]

[illegible]

و بهر آنکه جهت مشفوع بود یعنی می رسد بایع را که انرا دو کند مشتری و قیمت مشفوع را
بخرید و کند تمام عقد بیع سایر نیزه اگر در ضمن ملک و جایی حدوث نشود نزد بایع که مطلق بوده باشد
و بایع را بخرید و مشفوع را نیزه که مشتری که بعد از بیع صحیح بدیل امر باشد ابطال
نشد مشفوع بیکند پس بعد مال مشفوع است و قیمت آن مال که از مشتری میگیرد
و اگر آن عقد مشفوع بعد از آنکه باز مشتری می رسد بیعی از سیلاب ملک است باقیمانده
باید بایع بپردازد و آنکه آنرا دو کرد و بایع و اگر بایع انرا از مشتری طلب کند و مشتری
بر مشتری را اجابت طلب کند زیرا که آن جهت ملکیت مشتری بر او و طلب مشفوع
معلق گرفته و بعد از آن بیع با بایع مال مشتری می شود و در بایع اصل حقی و در بایع
که مشفوع معلق و معلق نشاده که مشفوع معلق بان برود و از چنین حالی قیمت مشفوع که از
قیمت عید باشد که مشفوع آن تفاوت را از مشتری و سپس بیکر و در آن عقد و
است و مشتری است که مقرر اند گرفت زیرا که قیمت عید معقباتی معبر بایع و مشفوع را
نقد کرده و حق قیمت بعد مشفوع باشد و اگر آن بعد در دست مشتری و مثل
و هنوز در دست مشفوع در رسیده و دو کند مشن انرا بایع مشتری بطلان میبشود و بایع
کرد از قدر بعد بیع مشفوع زیرا که حق شفعه مشتری با و معلق گرفته و مشتری میگیرد
قیمت مشن را که عید سلیم باشد از مشفوع زیرا که معقبات بیع بر سلیم شده نه معیب و بایع را
رسد طلب قیمت عید مشفوع بر چنین زیاده و از قیمت عید باشد و آن را با و بی
مشفوع و مشفوع نموده اند گرفت زیرا که بقیه مشفوع است ما دفع علیه العقد و اگر
خارج شود و بیع مشفوع در دست بایع میباید که بیع مشفوع شود و در مشفوع
تفاوت قیمت و بیع مشفوع مشتری میگیرد و بیکر مشفوع و مشفوع

گفته باشد این مشفوع را بیکر از ملک و قیمت مشفوع را بیکر
نزد بایع و مشفوع را بیکر از ملک و قیمت مشفوع را بیکر

159

ایضا در کتب دیگر
در فروع و تالیفات
مجموع کتب

مجلس

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

106

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

10

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در زمان که جمیع ساحتها این ثابت میشود باقی در مرتبه از باطن عاقل از و نشاء
ما شهادت و نشان بدو هرگاه است بنوعی برقرار و معنادار و هیچ بازمانده و بیعی فضا گفته
سزاوارتر شش و ششیر میکند خواه از او باشد یا نه و سمان باشد یا کاف و در اخراج
هم میکنند او را و دفع اول شیخ رحمه الله گفته در نهایی که علی و شیخ مفید رحمه الله فرموده اند
در مرتبه دوم هست و قول اول بر نیست اما از این کماله او را تا از این مرتبه و بر
شش و ششیر و اخراج نیست با سمان و بیان حد قذف است و نظیر چهار است
و در وجوب حد و این نسبت و ادون است کسی را نیز تا در اوله و آنچه بگوید زنا کاری تا باطل
باشد و اوله کرده اند یا توانی هستی یا اوله نسته یا با نوجماع و در بر کرده اند و هر
با یکنه باشد و دلالت بر محالند و به اندک نموده این کلمات معانی الفاظ را بهتر
به خود را که قرار پسری او کرده باشد تو پسری نیستی چه بشود حد قذف بر او اگر بر کسی
نسبت پس بر خود و او را بگوید ما در تو نیز با هم ساینده ترا یا بگوید که ای پسری زانیه قذف کرد و تو
باف و اگر بگوید در تو نیز با هم ساینده ترا یا بگوید ای پسری زانی این قذف بدو کرد و اگر بگوید
پس تو زنا کننده قذف بر او در انمود و نام نشود و این عبارات حد قذف یعنی
بر او و او مخاطب سمان باشد بر چند مخاطب کافرا باشد زیرا که مقتضای کافریست بلکه
از قذف میتوان نمود و از بگوید کسی که تو زانی ای از او و مقتضای او و وجوب حد از قذف
ما درش بر او است زیرا که شاید نسبت زنا مخصوص بدو باشد و ما درش مجنون بود
نسبت زنا با او نکرده باشد و ساقط میشود حد و بصورت احتمالی اما اگر بگوید زانیه است
بر او و تو از زنا با این عبارت قذف ما در میشود بر چند احتمال مذکور درین کلام
زنا که احتمال در حق ضعیف است و مطابق این کلام مفید نسبت زنا می ما در است
میگوید که شبهه نزد من توقف است و در حد زیرا که محتمل صحت مذکور بر چند ضعیف باشد
و حد و ساقط میشود و نسبت با او را بگوید که ای سوگند زانیه پس حد قذف حق از او باشد
و او مطالبه حد نزد ما نمیکند و همچنین اگر بگوید ای پدر زانیه ما در زانیه پس مطالبه میکند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[The following text is extremely faded and largely illegible due to significant fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of handwritten Persian or Arabic script.]

[illegible]

[illegible]

در این باب در بیان مباح و غیر مباح است که اگر بی اذن یا غیره در حق
مال غیر خود تصرف کند و مقصود از آن تصرفی است که در آن تصرف
چیز باشد جایز نیست استیفا و مقاصد هر چه که باشد در حق مال غیر
حرام است و اگر کسی را از تصرف در مال غیر بپرسند و بگویند که ما
و با فقهاء معتقدی که اگر کسی در مال غیر تصرف کند و مقصود از آن
حاکم شرعی را در مقام استیفا و مقاصد و یا شاید در یک و اما حاضرند از بر احتیاط و در صورت
یقین و با انباشت و کند که سیاه و در اصل او در تحقیق صدق و کذب و خطای آن
که و تا شاید آن در حکام شایسته ظاهر شد و باقی مقاصد نماید و باید که در صورت
از احتمال وقوع نزاع باشد ملاحظه آن مقاصد نماید که همیشه معلوم نباشد خصوصاً در حق مال
در افسه و بعضی نفس جانی است و بابت رسوم و خلاف نفس بعمل میاید و این در حق مال
که در آن شریعت جانی تشریع یافته است و در آن حالت که گفته قائل باطل است که در آن
نزد و در مقاصد که تشریع و جایز نیست بلکه کردن در مقاصد نفس یعنی بریدن گوش و بینی و مال
بلکه افسه و سلبه بدو و در حق مال جانی بزرگ اذن یا سوزن یا چیزی سنگینی از جنس
مقول باشد - در حق مال باشد و اگر کسی که اقامت عدل کند از حقوق ائمه و اهل بیت
حقیقت المال نباشد و این در حکم از آن رود که بیت المال معلوم حاکم صرف باشد و در حق
اقامت قدر بر محنتی علیها است - علی که مدعی علیه تکلیف و اوست بر اقیاع و مقاصد
طرف سبایت مقاصد و بجز قبض نفس شود مقاصد منتهه و مقاصد آن نیست بلکه زیاد است
حاجتی بفعل آورد که آن تعدیست از حد شرعی پس مقاصد باشد و اگر بگوید که بعد از این زیادتی بفعل آورد
مقاصد میکند او را و برابر زیادتی و اگر بگوید بخل زیاد شده و در جنایت از و بفعل آن است عدل
و در آن گفته شود اگر مخالف مقاصد کند - است بیست و پنج در طاع زیادتی بعد از لازم نیست و با هر که
و بجز این مقاصد نیست و در حق مال جانی بزرگ اذن یا سوزن یا چیزی سنگینی از جنس
بسیار که در آن با هم است که حال و چنانچه در حد و مقاصد و مقاصد و مقاصد و مقاصد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و گفت چنانچه در کتاب مذکور است و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

نیز آمده که طایفه ای از سادات بنی هاشم در بعضی کتب

مذکور است که در بعضی کتب دیگر و در بعضی کتب دیگر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

256

[The text in this block is extremely faded and illegible due to poor scan quality. It appears to be handwritten Persian or Arabic script.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

12

162

[illegible]

162

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[The manuscript page contains dense handwritten Persian or Arabic script, which is heavily obscured by significant ink bleed-through from the reverse side. The text is illegible.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

100-44388-100

[illegible]

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is heavily obscured by dark, irregular ink blotches and stains, particularly along the left margin and across the lower half of the page. The visible text appears to be a continuous narrative or record, possibly detailing administrative or military matters. The script is dense and fills most of the page area.

[illegible]

[illegible]

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سکونت کند و ستر یک او در سکونت شود و اما که مقتضای اینست که او در سکونت
سکونت نموده باشد و اگر بر او در یک ساله و این سه سبب مدعی حقها و نفی
که بر او بعد از آنکه از باز مراجعت کند او ادلی است از دیگران و محبت سکونت او
او درین برود است و شاید که سقوط او در بیت اقرب است به قریح او بدین شیخ علی حراره گفته
نموده و تلمیح خروج او بعد از که موجب تعطیل مکان شود و باطل است حق او بر
او در آنجا باشد و اما او ادلی است بان مکان در صورتیکه مقتضای ادب باقی باشد و حق
در این مقام مقتضای ظاهر است که محتاج نباشند باظهار مانند معدن ملک و بقصد
اینکه ملک کسی نمی شود با حیاد اگر محوری تخریب آنرا کند مانند تخریب در زمین کسی
مالک می شود و یک تا م خلاق بود اینها ساوی اند و نام ایامی تواند معدن ظاهر را
با قطع کسی مقرر کند یا اب ریزی مشر کار که بدون علی بریان در مشقت باشد
بسیار غالی کسی می تواند و او درانی مزد و دست و شیخ علی در حقه است و نمود
که تا به خستند زیرا که حق علامه خلافت با آنها تعلق گرفته است و همچنین در اجتماع
معاون ظاهر و با نام نیز مزد و دست و در کتاب نافع بهم گفته که شبه است که نام
خلافت و در اینها ساوی اند و خصوصیتی با نام ندارند و هر که سبقت کند در رسیدن
بسته اند تا محتاج خود او را می است آنرا که بعد از و پس و اگر سبقت نماید
سبب بر معدن پس بر کمال بران رسیدن است ادلی آنرا که بعد از و
و اگر در و در یک وقت برسد و یکی باشد که در و مدعی حق و بگیرد از آن یک
پس تکالیف نیست و اگر ممکن نباشد و دیگر وقت استیغای نفعت از و پس
و علی اند از و در بیان اینها که مزاج با بعد یک گفته و بقیع فقها گفته اند که
در کار اند و یکم و یکم است می کنند و این خوب است و آنکه بعد از و
است و در این محقق نام می آید و اینها نزد و در آنها گفته اند که بعد از و

[illegible]

تا بنامی که او است و از این دو جهت باشد بعضی فقها گفته اند که هر چه در زمین است
و دیگر آب زیاد و از خاک است و خود را به غیر از این نمی گویند و این حکم است و در این
و همچنین گفته اند که این را خود کرده و بهشت و ملک و زمین که اجابت بذل ملک
و خوب خواهد بود و بر گاه بگذارد و از این جهت که بهشت همان بر سر این است ^{بانتفاع}
از آن تا این که تا و چاهها یعنی چاههای مباح که برای عامه ماست یا چاه
و آب باران پس تمام غلات و در اینها ماست و این را در هر که بردارد و از اینها
آب و بطرفی مایه و من خود کند یا مصلح خود مالک آن شود و مصلح هم تا
و من است که در زمین خور میکند برای جمع شدن آب در آن و در آنجا
نموده است که هر که در آنجا چیزی که انداخته اند و بهشت از آب و برای مباح که
ملک آن کسی نباشد شیخ رحمه الله فرموده که اگر ملک مالک نباشد که
آن نیز از آنکه بهشت ملک حکم آب سبیل دارد که بر زمین کسی جاری شود
و مالک کسی که آن نیز از آنکه اولی است بصورت آب آن از دیگران زیرا که در
در دست پس بر گاه مالک نیز جمعی باشند و آن آب بقدر حاجت همه باشد یا رضی
شوند یا هم دیگر و تقسیم آن پس شیخ مشکلی و بعضی نیست و اگر تنازع کنند
بعد از آن حاجت همه یا هم دیگر تقسیم میکنند آن آب بقدر حصص اراضی آنها و اگر
بگویم که بعد از حصص ملکیت آنها و نیز محضر نویسه خواهد بود و در ملکات از چاهها
نیز در زمین مباح پس سبب کردن اهل بانی است چون از دیگران و بر گاه برسانند
این نیز از دیگران آب باران را یا مباح مالک آن میشوند و مشترک می باشد آن آب
در میان باشد و بعد از آن در ساختن آن فرج کشیده اند و سیرم بکار و در بعضی
آب مباح است و در این آب در دو خانه مالک یکدام از مالکان آن اراضی باشد
سیر آب باشد و در آن آب کفایت نمی رسد و حتی نام این زمین را بگوید و در آن

[illegible]

١٥٠

نباشد و شکی نیست و اما که حکام لفظ جاری شود بر طفل غیر نمیزند که طفل بالغ عاقل را
 طفل نمیزند و هست اشبه است که جایز است انقطاع او یعنی بر او شش ساله یا نه که مستحق
 است از سزا بجام ضرر یا خود را که در او پدری یا جدی یا مادری باشد چه که اسم از اینها
 بوجود بود و او را جبر میکنند بر نگاه داشتن او و همچنین اگر بیشتر از یک بر او باشد و بعد از آن
 او را بگذارد و دیگری را که بگوید جبر میکنند او را نگاه داشتن او نیز اگر حق انقطاع نباشد
 تعلقی گرفته و اگر برادر و عذیمی یا نیز غنی را از او است که محافظت میکنند و بر ندانها
 مالک بناد اگر المخلوک از پیش او گرفته و یا تلف شود بدین بی بر مایه تلف ضامن
 نیست تلفت مأون او را و اگر بی پروایی او بگذرد و یا تلف شود ضامن شود و اگر
 اختلاص کند در وقوع بی پروایی و مالک را بر این نباشد قول قول تلف است به هم و اگر
 نقصه بید تلفت از مال خود آن لفظ را میفرودند او را اگر غنن خرج اتفاق او شش
 علی رحمة الله گفته که با جازات حاکم یا نایب عالم فروشد هر گاه معتد باشد که رفتن خرج
 نفقه است یا از مال او یا از مالک شش و هم در تلفت یعنی انقطاع گفته است و آن کسی است
 که بعد از انقطاع او شش است و او را بطوع عقل و از او بوجوب پس از طفل یا بالغ انقطاع
 کند حکم لفظ ندارد و همچنین و بداند و غلام کسی را که او مالک چیزی نیست سبب است
 اختار منافع او پس قادر بر محافظت و جرئت و انقطاع لفظ نباشد و از اجابت
 و بداند و انقطاع بر او شش لفظ صحیح است اما انقطاع او درین صورت حکم انقطاع
 ملای و از آنکه او از او ششست غلام سیر و ندانها مستحق است و در تلفت که سبب است
 باشد بعضی گفته اند که بلی میگوید که اگر او را بر طفل که حکم اسلام او کرد و ششست
 سببی نیست حال الله تعالی و این محل بعد از آنکه علی المؤمنین سبب است و نیز
 من باشد و این که از طفل انقطاع نمیکند و بداند و ندانها و این اسلام و اگر تلفت
 او و همچنین گفته اند که حاکم شریع میگوید و او را از انقطاع انقطاع سبب است و

[illegible]

چند سال است که این شیخ در این شهر می زیارت کند و در این شهر
زیر این حکومت در یکی است و قال الله تعالی و ما اهل البیت علیهم السلام
من اهل البیت و ما اهل البیت من اهل البیت و ما اهل البیت من اهل البیت
منصف و محمد گفته که وجه استجاب است نه وجود مترجم گوید که قولی معنی
است و در صورت عدم خوف ضرر بر لقیط و در صورت خوف ضرر او وجهی است
یا نیمی شبیدر محمد و در کتاب لقیط گفته دوم لقیط بهم مالک می شود مانند بالغ و غیر
در دست زد باشد ملک او است مانند بالغ و در دست بالغ بود زیرا که لقیط بهم مالک
مالک شدن دارد پس برگاه یافته شود و بر بدن او جامه حکم می کنند باز که جامه او
و همچنین خوشی که بر آن باشد یا که بر آن یاب چادری که بر او بود و من حکم است
در جامه او بسته باشد مانند زری یا زوری و اگر لقیط بر پهلوی یا شتری سوار بود یا
خیمه یا قیاطی یعنی خرگابی باشد حکم می کنند با آنکه مال او است و آنچه در آن خیمه و خرگاه
مال او است و همچنین اگر سینه او را در خانه که مالک می باشد و در آن خیمه یافته شود
چشم و وی لقیط یابد و طرف او در دست است شبیه است که حکم نمی توان کرد و با آنکه انیم
مال او است زیرا که درید او نیست مگر آنکه قهینه نباشد و ال بر آنکه از دست جانچه نماند
و دیگر گفته اند و همین بحث است اگر لقیط بر دکانی باشد بر آن دکان مساعی باشد
عدم حکم در این جا واضح است معنوی و وقتی که دست تصرف کسی بر آن متاع بود
سیوم واجب نیست لقیط را که در وقت گرفتن لقیط شاید بر آن بگیرد زیرا که
لقیط امانت است و حکم ده رعیت و اید و در شتهاد شرط امانت نیست چهارم
برگاه لقیط را مالی باشد و لقیط خواهد که از آن مال انفاق او کند صاحب است
حاکم زیرا که او را ولایتی و مالی لقیط نیست پس اگر مدعی اجازت حاکم خرج آن
مال در انفاق کند خاص نیست زیرا که این تصرف در مال غیر است بدون ضرر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و اختلاف است بعد از آنکه در این باب در عهد فرعون و عیسی و نبوت و بعد از آنکه در عهد
ترجیح میدهد مسلم را بر کافر و در عهد دور این بر او است و مترجم گویند که در عهد
یکدیگر است و در میان مشبک و عیسی است و در عهد مترجم و بعد از آنکه در عهد
بر مقدار است که بحق کافر یا عید کنیم حکم بگیرد و در عهد است و در عهد این که در عهد
از آنکه مانع شود که اگر اقرار بعد از آنکه در عهد است و در عهد این که در عهد
و عهد عیدان است و در عهد کلام در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
این بخوبی است و در عهد ضایع که در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد
ضایع میگویند و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
اگر کسی را در عهد است و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد
صورت مال گیرنده میشود و جایزه است و در عهد این که در عهد است و در عهد
شاید بگوید و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
از مال میراث خود مانده و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد
اگر مستحق ندوید و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
ایست و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
علیه السلام در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
او شک او پس او را غیر و یا منع که خود میتواند که در عهد است و در عهد
خود را با و پس از در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
کس بگیرد و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد
شود و اگر بگوید که از دین و از عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد
کامل و در عهد است و در عهد این که در عهد است و در عهد این که در عهد

[illegible]

کاشته بود آنی بیایا و کوه من و اگر بکیر و انبار انداخته مختار است و در هر دو بار را با
بطریق امانت و مصلحت از خود و برادر یا بنیانی که بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار
باشد خرج اینها بکشد و برگاه مالک ظاهر شود و اگر بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار
از و تا پس اگر مالک پیدا نشود و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
ازین حکم و در صورتی است که در مکان محصور بگذاشته شود و در هر دو بار را با
بر حیوانی که باشد بی مالک و صاحب شود و در صورتی که مالک بکیر و انبار انداخته باشد
که تا یک سال تزیین کند چنانچه مایل و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
خواب شده ای غفلت آن کند تا بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
و جایز است که رفتن سگ شکاری ضاله و لازم است که تا یک سال تزیین آن کند
و بعد از آن متفق شود و بان اگر خوابد که خاصیت سگ آن شود و برگاه مالک
دوم و در بیان کسی که بیاید ضاله را صحیح است که رفتن کم شده و در هر دو بار را با
را اما طفل غیر بالغ و دیوانه پس بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
بکیر و انبار انداخته باشد و برگاه مالک و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
صحیح است و لیکن زنی بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
یک سال پس اگر مالک پیدا نشود و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
تکلیف میکند ولی بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
ان را امانت تا بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
جایز است زیرا که او با اذن مالک است و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
باشد شبیه است که شتر و گاو و عدالت بطریق عدلی مشهور باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
در هنگام انقطاع حیوان است و ان چند سال است اول برگاه مالک و بکیر و انبار انداخته باشد
خانگی است و لیکن که اتفاق افتاد که از بیت المال نفقه او را بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد
بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد و بکیر و انبار انداخته باشد

و چون اتفاق نام منقطع و بر امر واجب و حق از نفس جابر خیزد و نیز اتفاق
 بر آنی غیر است بعد از آن اولیست بعد از آن منقطع باشد و در هر یک که جابر است بر آن
 و در دفع غیر از منقطع منقطع و در هر یک که جابر است و در هر یک که جابر است و در هر یک که جابر است
 اتفاق در اتفاق تمام مقام از آن مالک است و در هر یک که جابر است و در هر یک که جابر است
 باشد مانند این که سوار شکار یا شکار به بد یا خدمت کند شمشیر و پنهان شود و در هر یک که جابر است
 شخصیت او که در مقامش باید بود و چنانچه موافق باشد که او را بر او باشد و در هر یک که جابر است
 بر که نام از دیگر می بیل اند و اگر تفاوت باشد باید ادای وجه تفاوت بیکدیگر
 نماید و این سه مرتبه است سیوم منقطع ضامن حیوان گرفته نمیشود و اگر بعد از
 یک سال زمان بخرید تلف شود آن حیوان و در دست او که اگر تلف شود و در هر یک که جابر است
 در محافظت آن کرده باشد و اگر بعد از یک سال فسخ ملک آن حیوان که ضامن
 آن میشود که بعد از ظهور مالک تاوان با و بد و این ضمان از وساطت میشود
 بر چند بعد از آن فسخ این فسخ نماید و فسخ محافظت لغت کند و اگر او را
 فسخ محافظت کند و بعد از آن فسخ ملک ضمان بر او لازم نمیشود و در هر یک که جابر است
 فسخ از حقه او منقطع و بر او نباید که کسی مفاد می یابند یا می یابند و در هر یک که جابر است
 را از او می توان گرفت و حکم حیوان کم شده و او که فسخ بر می فسخ خود باشد
 از او که کان و اگر آن مفاد می یابند جابر است که او را بگیرد و لغت نماید و این
 در هر یک که جابر است که او مالی است و در بعضی تلف و انقطاع آن جابر است
 بر کسی که باید غلام فسخ را و در غیر وطن خود و حاضر کند بشود که شهادت
 بپسندید و بگوید که شهادت آن ششیده از آن که باین صفت غلام او بوده که از پیش او
 گرفته باین شد و باین شهادت او غلام از دست سرقین بگریزد و او را بپسند
 بگوید که حال است که غلام دیگر هم بان صدا باشد و تکلیف میکند که شهادت
 فصل جابر که با او را دیده باشند و اگر شهادت بپسندید که در آن شهادت آن جابر است

در این کتاب
 منقطع از آن
 جابر است

که حکم را بداند بگوید که شاید لازم در اینجا باشد و همچنین در جایی که باید و غلام
بعدی که ادا ببرد و یا بشود و بعد از آنکه بگوید در اینجا باشد که بگوید غلام
باشد و در نهایت پس بگوید و در اینجا باشد که بگوید غلام
که در اینجا باشد و اگر غلام پس از رسیدن بماند باشد
باید و آن بدوین جهت و در اینجا باشد که بگوید غلام را ادا
در آن هنگام بگوید قسم بگوید که غلام بگوید اجتناب بفرماید
و آن بجهت بیان سه امر است اول اینست که از تمام بگوید که بماند
در تصرف کسی باشد یعنی مال است نه اعم زیرا که این احکام مخصوص باینست
و مال فقط کم از هر هم باشد جایز است که اگر بگوید در اینجا باشد و بگوید
و آن وجه است و آنچه زیاده از آن باشد پس اگر بماند باشد و در اینجا باشد
آنکه خواست گرفتن آن و بعضی دیگر بگوید که اگر بگوید و آن وجه است که
انرا بداند و بگوید که بگوید که اگر بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
آن بگوید و الا تصدیق کند که از اینجا باشد که بگوید که بگوید که بگوید
خود و جایز نیست آنرا که مالک نشود و اگر بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
از آن مالک چه میشود و الا تصدیق نموده و در آن دو قول است قول
بسته است که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
مشروع و اگر بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
که باقی مانده باشد و در اینجا باشد و بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
شود و در اینجا باشد که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
از اینجا مالک بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
در اینجا باشد که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید
در اینجا باشد که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید که بگوید

[illegible]

بگویند که این مستطعم شد و تعریف کند از این پس اگر چنانچه بخواهد از این مستطعم
 بجا بیاورد از هر جهت این چیز را به ملک خود بدهد و از این جهت که این مستطعم
 از شکم به جایی و باج این چهار سال تا آنکه از شکم خارج شود و از شکم
 از شکم و در این مال واجد است و همچنین باقی از در شکم کرده باشد و از شکم این چیز
 و مانند آن چیزی را باید بواجده تعلقی دارد و بگوید زیرا که او مطلع بر آن بود و حقیقه و ملک آن
 بهشته و اگر باقی را از اب محصور می برارند مانند حوضی تعریف این ملک عرض باید نمود
 بشانه مال دست و مال واجد علی مالی المسالک و نیز گفته اند که آنچه از زمین یا دریا
 بر آید و حکم کرده باشد با ملک مال واجد است در صورتی که اگر اسلام بر آن نباشد و بر آن
 خمس است و الا حکم لقطه و از دود و اگر نزدیک در دوی مالی بگذارد و او بداند که مال آن
 نیست جایز نیست که آن را بجان دزد ببرد از مسلمان باشد دزد یا کافر پس اگر بشناسد
 مالکان مال را میسر به انداخته و اگر مالک آن باشد حکم لقطه دارد و متروک است و این حکم
 مستثنی است از آنکه آن مال است و دست او مالک است و اگر ممکن نباشد و متعلق به
 بیرون و یا برای سومی بود و در صورتی که مالک آن نیست و حکم و در بعضی موارد که بزرگوار
 از دست او رفته باشد گویم بر کسی میاید و خانه خود یا در مشورتی خود مالی نباشد
 و اگر کسی داخل خانه سومی او بگیرد بیگانه باشد یا در آن مشفق دیگری هم تصرف
 بکند و بهر حال حکم لقطه دارد و الا مال او است چنانچه او مالک لقطه است و لقطه نشود
 و نقضای زمان تعریف که میسالی است بر چند نیست ملک آن نیست و لقطه و بعد از مال
 هم ملک او نیست و مادام که قصد ملک آن کند و بعضی گفته اند که ملک آن شود
 بعد از تصرف یک سال بر چند نیست ملک آن بعد از آن یک سال است چنانچه شیخ رحمه الله
 لقطه را میگوید و معتقد است که مالک آن نیست ملک آن قول بعد از آن
 از آن مطالبه می شود و حق تعالی مطالبه بدهد و حق تعالی است که در حق تعالی است

از و ان است غایب پس که خدایت دارد و بی طلاق میسر باز جانب و بخواهد که اگر
حق باشد طلاق میسر باز جانب او حکم شرع یعنی دوام طلاق است با یک از جانب تمام
مستحب است اینست برای این که در شریعت و سنت است هیچ نیست طلاق اگر
کسی طلاق بگوید و اگر چه محقق نباشد که در شریعت چیزی که الله تعالی گفته باشد
چنانچه توفیق باری نمود و در آن طلاق است با یک نفر بی قصد طلاق که طلاق
روم و غیره این توفیق و توفیق نمود و در شریعت چیزی که در شریعت و در حق او و از
توفیق است مانند بید و پس در آن توفیق است با یک نفر و در آن و در شریعت و در آن
بارون بحسب تفاوت و است و روم و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
با احتمال ضرر و علیل تر است و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
بر عین که با این اطلاق خود و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
که بصرف طلاق حکم کند چنانچه بعضی گفته اند که هر چند طلاق داشته باشد و در شریعت
طلاق کند و واقع میشود مانند کسی که بفرمانی بگوید و در شریعت است و در شریعت
و اگر از او شش کند که در حق و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
و بعد از آن بگوید که در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
و اگر کسی طلاق کند و بعد از آن بگوید که در شریعت است و در شریعت
و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
بعد از آن بگوید که در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
خود و جانب است که بعضی وکیل شود و در طلاق است و در شریعت
حق او و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
و در شریعت است که چنانچه است و در شریعت است و در شریعت
و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت
و در شریعت است و در شریعت است و در شریعت

[illegible]

[illegible]

طلاق در اسلام بر سه قسم است: طلاق با طهر، طلاق با نیت، و طلاق با عذر.
 طلاق با طهر: این طلاق است که در آن طلاق با طهر و نیت و عذر
 طلاق با نیت: این طلاق است که در آن طلاق با نیت و عذر
 طلاق با عذر: این طلاق است که در آن طلاق با عذر و نیت و طهر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

10

اولا الخضر - كنهه مؤرخه
فصل في ذكر احوال خضر

34

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و کوشند و بمانند

[illegible]

در زمان زمان بی ساحتی این ثابت میشود باقی در سر سینه از باطن عاقل از او
ما شهادت و شهادت بر ما است بر قوا و عقائد و بیخ ما از این بیخ فیهما فیهما
سواد را تغییر دهند و تشبیه میکنند خواه از او باشد یا نباشد و سلمان پسند ما کافرا و ما از افراس
هم میکنند او را و دفعه اول شیخ رحمه الله گفته در زمانه که علی و شیخ مفید رحمه الله در مدینه و حجاج
در مدینه و هم جهت و قول اول بر دست اما از آن این کالنه او را تا زمانه میزند و سبک
راش تشبیه و اخراج نیست با سبب و بیان حد قذف است و نظر در چهار است
در موجب حد و آن نسبت و ادن است کسی را نیز تا در اطاعه حاجه بگوید و تا کسی را که
باعترا و اطاعه کرده اند یا توانی هستی با اطاعه نشسته و بابا تو جماع در در بر کرده اند و حجر
با جمیع باشند و دلالت خبر می کند و دیده اند که میند این طلمات حافی الفاظ ابر
پس خود را که قرار پسری او کرده و چند نویسنده است و جب میشود حد قذف بر او و از بر بر
نسیج پس در خود و او را بگوید ما و تو نیز با هم ساینده ترا یا بگوید ای پسراینه قذف ما و تو
بهم و اگر بگوید بر تو نیز با هم ساینده ترا یا بگوید ای پسراینی این قذف بر تو و اگر بگوید
پسند و تو را گفته قذف پر و ما در را نمود و ثابت میشود و این عبارات حد قذف می
پر و ما در مخاطب سلمان باشند بر چند مخاطب کافرا باشد زیرا که مقتضای کافریست طاعت
از قاف می تواند نمود و اگر بگوید کسی که تو را میدی از ما در مقصودت در وجوب حد و قذف
ما و تو سر و دست زیرا که شاید نسبت زنا مخصوص پر و ما باشد و ما و تو سر و دست
نسبت زنا باشد و نگردیده باشد و سابقا میشود حد در صورت احتمالی اما اگر بگوید از ائمه است
پس ما و تو از زنا با این عبارت قذف ما و میشود بر چند احتمال از کلام درین کلام هم باشد
زیرا که احتمال در حق ضعیف است و ظاهر این کلام مفید نسبت زنا می ما و تو است و
میگوید که شبهه در حق توقفت است و در حد زیرا که محتمل است مذکور بر چند ضعیف باشد
و حد و سابقا میشود و نسبت و اگر بگوید ای پسراینه پس حد قذف حق و وجوب
در حد و نه زنا می کند پس اگر بگوید ای پسراینه پس کلام می کند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

[illegible]

[The document contains dense handwritten Persian script, likely from a historical manuscript or legal record.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چهارم بگویند تمامش نمودن و تعریف خط و ادا کردن آن با تمامیت
و در بعضی موارد و قصاص و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
در چند جایز نیست استیفای قصاص و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
خلافه کلامی از شرع است و از این جهت در استیفای قصاص کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
مالک شریع را چه در حکام استیفای قصاص و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
رعیت و ارباب است و کند که میاد و اعیان او و تحقیق صدق و کذب و خطای و مع
و انباشت دادن و حکام مناصبت ظاهر مشهودی بوقوع قصاص نایند و او باید که سازست شود
اگر احتمال وقوع نزاع باشد و ملاحظه است قصاص نایند که مشهور است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
کسب و کفایت نفس است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
نزد او و قصاص نایند که مشهور است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
بلکه قصاص نایند که مشهور است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
مقتول است و مقتول باشد و اوجه کسب و کفایت نفس است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
بیت المال نباشد و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
اقامت خود بر معنی علیها یعنی علی هر مری علیها تکلیف و اوست بر ایقاع و قصاص و در بعضی موارد
طرف سزا است قصاص و بجز تعقل نفس شود و قصاص شده و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
جانی بفعل او که آن قصاص است از حد شرعی بلیس فاسد باشد و اگر بگوید که خدا این زیادتی جعل او
قصاص میکند او را و برابر زیادتی و اگر بگوید خطا زیاد شده و در جایت از او بفعل آن است و در بعضی موارد
و از او گرفته میشود اگر مخالفت قصاص کند و استیفای قصاص از او زیادتی بعد از لازم نمیشود و باید که
در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد
مجهول برین و باید هم مسکنه جانی و جانی علیها و در بعضی از اقسام کسب و کفایت نفس است و در بعضی موارد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]